

December 2003,

Beste lezer,

Terwijl ik afgelopen dagen vanuit het raam over de tuinvijver keek, en zag hoe het laatste blaadje van de krulhazelaar vertwijfelend nog even weerstand bood aan de opkomende wind, alvorens toch naar beneden te dwarrelen, dacht ik eraan dat het toch de hoogste tijd werd om nog eens in de pen te kruipen, en een nieuwe “Roffels en Noten” samen te stellen.

Ik was eerlijk gezegd een beetje verbaasd (en ook beschaamd) dat ons laatste blaadje alweer dateerde van begin september. Maar goed, de tijd gaat ook zo snel, en er zijn zoveel zaken te doen, dat van uitstel bijna afstel komt.

Wat betreft optredens hadden wij het vrij rustig na de zomerperiode en konden wij met het jeugdorkest werken aan de voorbereiding van de provinciale Vlamo-wedstrijd en ook ruim aandacht gaan schenken aan het nieuwjaarconcert.

Voor de deelname aan de provinciale wedstrijd moesten wij helaas verstek laten gaan, omdat eigenlijk heel onverwacht onze goede vriend en muzikant Guillaume Vrijens overleed.

Met de drumband gingen wij op wedstrijd naar Stokkem op 21 september. Een bijna perfecte wedstrijd leverde ook een zeer goed resultaat op (90,00 %) en uiteraard mochten wij daardoor aantreden voor de nationale kampioenschappen. Wij vergeten hierbij ook niet dat Vico Odekerken en Pascal Delvoie ook aantreden als solisten en ook voor hen was een uitstekende uitslag weggelegd (respectievelijk 86,5 % en 94,5 %), waardoor ook zij op nationaal vlak hun talent tentoon mochten spreiden. Het laatste nummer van “Klankbord – Vlamo Limburg” heeft een foto van onze drumband tijdens deze wedstrijd uitgekozen voor de titelpagina. Het mag ook eens langs deze weg gezegd zijn dat onze drumband in zijn genre een uithangbord voor Vlamo-Limburg is.

De nationale wedstrijd werd op twee locaties gehouden. De wedstrijd voor marching-drum werd gehouden in Wevelgem, deze voor melodisch slagwerk en solisten ging door in Harelbeke.

Dit betekende dat wij, na een toch wel lange, maar dank zij de goede zorgen van Stefan Bogaerts en Davy Nicolaes, aangename rit naar Wevelgem, daar maar juist op tijd toekwamen om ons op te stellen voor de wedstrijd. En vermits er maar twee korpsen in onze reeks waren kregen wij de uitslag dadelijk na ons optreden te horen. Wij behaalden 86,5 % de punten, een eerste prijs met lof van de jury. Bovendien kreeg Hennie Simons ook de prijs voor de beste tambour-majoor. De nationale titel moesten wij evenwel overlaten aan de drumband uit Bavikhove. Een korps van bijna veertig drummers, stuk voor stuk studenten aan de muziekschool. Maar natuurlijk wel verdiende winnaars van de nationale titel, laten we daarover geen twijfel bestaan.

Na dit optreden en de proclamatie hals over kop de bus in, op weg naar Harelbeke. Het zal waarschijnlijk nog nooit gebeurd zijn in de geschiedenis van onze drumband, maar tijdens onze aanwezigheid in Wevelgem is er zelfs niet één biertje gedronken. Gewoon geen tijd gehad.

In Harelbeke waren ook maar net op tijd. De drumband van Grote Spouwen stond al omzeggens klaar voor hun optreden, toen wij er toekwamen. Gelukkig mochten Pascal en Vico toch nog voorgaan, en kon zo ook de proclamatie van de solisten plaatsvinden.

Ook hier weer een zeer verdienstelijke uitslag voor onze drummers, en voor Pascal zelfs “nationaal laureaat” in de hogere afdeling.

Al met al mogen wij zeggen dat deze nationale wedstrijd een goede test is geweest, en de resultaten naar wens zijn. Met een prijzengeld van 300 euro erbovenop is onze verplaatsing zeker de moeite waard geweest.

In Harelbeke lieten wij er opnieuw geen gras over groeien, want hier in Kanne stond de koffietafel van nakermis nog gedekt en daar wilden wij zo snel mogelijk naar toe.

IN MEMORIAM

Wij haalden het in ons hoofdartikel al even aan, het overlijden van Guillaume Vrijens.

Het is inmiddels alweer van september geleden, maar wij willen toch in deze uitgave nog even stilstaan bij de nagedachtenis aan een goede vriend en muzikant.

Hoeft het nog gezegd dat het overlijden van “de meester” voor ons allen wel heel erg onverwacht is gekomen en waarschijnlijk daarom ook des te moeilijker was om te aanvaarden.

In zijn heel lange carrière als muzikant heeft Guillaume altijd bekend gestaan als een uitstekend saxofonist met een gedegen muzikale kennis. Nooit opvallend maar wel altijd met liefde voor de muziek heeft hij zijn partituur gespeeld, om de rijke klankkleur van onze fanfare aan te vullen.

De keren dat Guillaume niet aanwezig was op een repetitie of een uitvoering waren uiterst zelden, en dan zeker met goede redenen omkleed.

Guillaume was voor velen onder ons nog altijd “de meester”, waar we onze eerste lessen in de lagere school van hebben gekregen. En zoals hij toen voor ons als voorbeeld gold, zo zijn wij hem ook blijven beschouwen.

Nadat hij afscheid nam van zijn carrière in het onderwijs heeft hij enorm veel van zijn vrijgekomen tijd gespendeerd aan onze fanfare. Hij was medebeheerder van onze muziekbibliotheek. Van alle muziekwerken die wij ooit uitgevoerd hebben of nog uitvoeren is er altijd een zogenaamde ‘moedercopy’ voorhanden, en alles is mooi geordend en geïnventariseerd. Als al eens ergens een partituur verloren ging was het voor Guillaume maar een kleine moeite om deze te vervangen.

Zoals hij begaan was met deze bibliotheek was hij ook begaan met het leerlingenorkest, waar hij ook zijn plaats had ingenomen tussen de leerlingen, om hen mee te begeleiden en een muzikale steun in de rug te geven tijdens de uitvoeringen.

Wij hoeven niet te zeggen hoe zeer wij voor dit alles Guillaume gaan missen.

Maar wij kunnen niet anders dan het afscheid te aanvaarden. Niet echter zonder nogmaals dank te zeggen voor zoveel muzikale vriendschap en inzet voor ons korps.

SINT CECILIA FEEST

Het Sint Ceciliafeest, zeg maar het mannensouper gaat elk jaar traditioneel door rond de datum van 22 november, de dag dat onze patroonheilige wordt gevierd. Het kon niet beter zijn want dit jaar was het precies op 22 november dat wij het feest mochten vieren.

Alvorens ons aan de feestdis te begeven mochten wij weer de eucharistieviering opluisteren.

U weet allen dat de laatste jaren de eucharistieviering op zaterdagavond eigenlijk afgeschaft is, maar die ene zaterdag in het jaar mogen wij toch met u allen deze mis houden. En daarvoor

wil ik langs deze weg toch ook eens dankjewel zeggen tegen onze parochiale raad, de heer deken en de heer pastoor. Het was trouwens de heer deken zelf die vooring in de dienst.

Het werd een mooie viering, met fijne muziek waarvoor velen na de kerkdienst ons een woord van waardering toestuurden. Ook dank van onzentwege aan het zangkoor Sint Hubertus dat ook altijd weer op post is om samen met ons het geheel te verzorgen.

Eenmaal in de zaal, terwijl de dames in de kelder vol ongeduld zaten te wachten om het eten te kunnen opdienen, werd door de voorzitter een toespraak gehouden. Ook traditioneel mag je wel zeggen, maar dit keer toch een beetje tot behoorlijk kritisch.

Inderdaad werd in deze toespraak de nadruk gelegd op het lidmaatschap bij de vereniging.

Een lidmaatschap dat soms een beetje te licht wordt opgenomen. Een lidmaatschap dat voor anderen een beetje bemoeilijkt wordt door omstandigheden van persoonlijke aard maar ook wel eens door misverstanden intern de vereniging.

Wij gaan hier niet verder ingaan op de volledige toespraak, maar onthouden wij er toch uit dat wij als amateur muzikanten, als amateur trommelaars nu eenmaal het engagement zijn aangegaan om samen met de groep te presteren. Niet het individuele kunnen, maar wel de waarde van de groepsprestatie moet centraal staan. En hoe groot of hoe klein ieders bijdrage ook is, het is een bijdrage die wij niet willen missen.

Loopt het al eens een keertje mis, dan vragen wij maar één ding : spreek erover, en tracht naar een oplossing te zoeken.

Wij hebben dit jaar ook weer een aantal leerlingen in opleiding, zowel bij fanfare als bij drumband. Dit stemt ons uiteraard blij. Het is aan ons allen om het deze leerlingen naar de zin te maken, opdat zij het werk dat velen voor ons begonnen zijn, en dat wij nu op onze schouders hebben genomen, later via ons kunnen verder zetten.

De verdienstelijke leden werden ook dit jaar weer in de kijker geplaatst. Het waren er een twintigtal, met jubilea van 5 tot 45 jaar. Aan hen allen proficiat.

Of er nog iets bijzonders te vermelden viel omtrent dit Sint Cecilia feest. Eigenlijk wel, want ik denk dat ik samen met alle aanwezigen heb mogen vaststellen dat onze dames in de keuken zich eigenlijk toch wel overtroffen hebben. Zo'n fijne maaltijd bereiden, voor zoveel personen in een relatief korte tijd. Dat verdient een dikke proficiat !

Het orkest dat perfect inspeelde op de wensen van het aanwezige publiek maakte het feest helemaal compleet. Op naar het jaareinde nu, en met goede voornemens op weg naar en voor 2004.

BLIJDE GEBEURTENISSEN

Bij het ter perse gaan van vorige "Roffels en Noten" liet Ivo Lemmens ons weten in het huwelijk te treden met Rosita Jughmans. Met enig uitstel van onzentwege willen wij dit langs deze weg ook even in het zonnetje zetten en onze oprechte gelukwensen aanbieden.

Helemaal vers nieuws bereikte ons weer net voor dat dit blaadje werd afgesloten. Onze dirigent Harry Wijenberg en echtgenote Liliane mochten op 3-12-2003 hun adoptiekindje Kim in de armen nemen. Kim werd als Mu-Yun geboren in Taiwan op 14-12-2002.

Van harte proficiat.

EN DAN NOG NIEUWS VAN... DE DIENST OPENBARE WERKEN

*Het gebeurde langs het Albertkanaal
Die van de Fanfare waren er allemaal
Want omwille van Sint Hubertus op stap
U weet, muzikanten lusten daarvan wel pap*

*Trombones en trompetten voorop
bugels en baswerk volgden in lichte galop
Want nog voor het zinken van de zon
Moest er klinken ... de Brabançonne*

*Een nieuwe weg in Kanne immers was aangelegd
niet met asfalt, klinkers of beton
maar met echte aarde en silex,
en dikke scheepstouw rondom*

*Omwille van zoveel inzet en moed,
gemaakt voor des wandelaars goed
schoten velen de ogen vol
bij het betreden van de "Avenue Saint Pol"*

(meer uitleg bij de redactie of bij Pol Schiepers)

Aan U allen
Prettige Kerstdagen
Fijne jaarwisseling en een
voorspoedig 2004